

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

O ante U

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

inquit Lini. in ipso maris fluminisq; confinio vt totius mundi opes illo veluti maritimo vrbis hoipino reperient. Ab hac ostiensis dicti ostiensis ager: ostiensis porta romę eo qđ ostiā versus ducat. Ea nunc sancti Pauli porta appellatur.

Ostiatim. per singula ostia. Quintil. Nec sectanda singula et velut ostiatim pulsanda.

Ostiarus. ostij custos. Luins se. est ostiaria: vt ancilla ostiaria in euangelio.

Ostraciū. latine testa grece oσpakop. Vñ testaceū pauimentū vulgo nūc ostraciū vocāt. Dic ostracinus relegationis gr̄is. Nā ciuitates antiquis qđ pplari statu regebant eos qđ supercellere videbant vel pp vinitias: vel pp amicos alienāne potētā ex ciuitate relegare solebāt ad ips: sic docet Arist. li. iij. poly. Athenienses vō exilio decēnali multare cōsueuerāt potētes nimis et excellētes gl̄ia viros. Et h̄ exili. gr̄is ostracinon appellauerūt qđ reptus ē nō ad castigādā iprobitatē: s; ad potētā moderādā. Ostracinus at ab ostraco. i. calculo sine testula nomē sortit: ē qđ in hūc modū athēnis pangebāt. Ostraci viritim in exilio dabāt qđ in qbus nomē illius pscribebat quē vrbē cedere voluisset. Magratus vō qđ huic negotio p̄erant vniuersos sil calculos receiebāt qđ nisi sex milia numerū excessissent nihil s̄ctū eē idicabāt. Ubi vō vltimū nūerū repertus fuisset eū decem annos exilio afficiebāt. h̄ ostracinus t̄mēstocles Lymō et Aristides multati fuere. De Aristide legimus cū iuxta eū qđā rusticus illiterat: federet ipsi Aristide. testam dedisse vt nomen suum scriberet. Admiratus in aristides iterrogauit nūqđ istū cognosceret. Minime inquit. Sed qđ certi ita sentiunt ego quoq; ita censo eū esse damnandum. Hoc latini testularis exilium vocant.

Ostrū muricis siue conchylij ac purpure color. Conchyliū enī murex et ostrū in eadē significatione sumunt. Virg. Lyrig ardebat murice lena. Idē vt gēma bibat et sarrano dormiat ostro. Iuue. Non ego nō fugiam conchyliā. i. murice infecta. Excipit tñ ostrū a cōchyli marino et quo purpura inficit. Luins vt Uict. inquit nō minores sunt qđ ceterarū rep̄ nām cōsiderantib; admiratiōes qđ h; non in oibus locis quibus nascatur vni? generis colore sed solis cursu nāliter tēperet. Itaq; qđ legit i poto et gallia: qđbe regiones sunt prime ad septentrionem et occidentem inuenitur lincū. Quod aut legitur ad equinoctialem orientē et occidentem inuenitur violaceo colore Quod vero meridians regionibus excipitur rubra p̄creatur potestate ea cōchyliā cui; sint recta ferramenta circa scindunt et qbus plagis purpurea sanies vt lachryma pfluens excussa i mortariis terēdo cōparatur. Et qđ ex cōchyliā marinarū testis eximif iō ostrū est vocitatū. Igit Muricis siue cōchylij liquor qđ et ostrū dī tēperatura artificis adhibita fere purpure? fit hoc ē in violaceuz tendens. Sed hęc apud auctores cōfunduntur. Muricē et ostrū et tyruum p purpura ponētes. Sciendū quoq; est qđ cōch; et ostrēa dīr firmioris testē p̄fices. Cōch; que testam leuem habent ac politam vniiformiter rugatam siue denticulatam.

Ostrea que a spaz scabrazq; testā hñt: qñis gr̄ialr ostrea quoq; cōch; dicatur. Item que ex vno tñ latere testā hñt. alteros scopulis aut lapidib; alterine materie adberet. Nā testē ipe duriores pprie cōch; dīr q̄les sunt cōchlear; Seneca. Quid ostrēuz sapiat: qđ multus optime nosti. Dicta ostrea a greco. Nā sicut nos a testa testitudinē vocamus siue aial qđ veluti testa textū est: siue id gr̄is edificij qđ ex testa est cōpositū. vel ad testitudinis similitudinem factū. Sic greci oσ' tpeat: αω' το' oσpakop. nomiauerūt. Dīr ē ostrēg se. ge. Hel. Ostrēg senescēte luna i vberē macre tenues eructe sunt. crescēte luna pinguescūt. Spondylus dīr callosum illud rotūdū albicās qđ iutus h; i medio a similitudine spōdyli qđ nos verticulū dicimus. Nā reliqua caro circūpersa lacina dicitur.

Ostreatus. a. um. ponit p dīro atq; aspo. Plau. Itaq; iam qđ ostreatum tergum vlcerebus gestat.

Ostrineus. a. um. qđ est ex ostro.

Ostus cū suis cōpositis exosus et posus pticipia sunt: siue participioz mō capiunt. De qbus in dictione perosus. Jungitur

aut vsus cū actō et actiue sumit: vt osus sum. osus exosus est p odi odisti odit. Participiū quoq; futuri tēposi vsurus et osor verbale ab osum supino fuit que festus ab odio sumit. h; nō fit in vsu. Plau. in am. Inimicos semp ofa sum obueri. i. odi. Osurus. L. in Lel. Negabat vllam vocem inimicio rem amicitie potuisse reperiri qđ eius qui dixisset ita amari oportere vt aliqñ esset osurus osor. Plau. in aff. Dadidum nihil icontinētē atq; osorē vrozis sue. i. qđ odit vrozē suam. Sciēdū qđ in osus terminata qđā significat babundinē siue vebemētiā copiāue: aut affectionē: vt aiosus: igenosus: neruosus: saxosus: aquosus: qđ h; copiā saxoz nertoz: ingenij: ai Uinosus: libidinosus: mulierosus seditiosus factiosus qui amat vinū libidines mulieres seditiōes factiones. Quędam actionē: vt studiosus stomachosus et meliosus: qđ operam dat studio: qđ stomachat: qđ et meliā facit. Quędā passionem vt oiosus: inuidiosus qui habet odio et cui inuidet. Quędā actiue et passiuę accipi possunt: vt formidolosus laboriosus operosus voluptuosus religiosus.

Otides. anicule pdicibus similes que breui volatu cito lassant.

Othrys mons thessalię.

Othryades nomen lacedemonij viri tā p̄mē qđ tertie decli. est.

Ouis. a greco oi et interposita. u. pp biatū significat pecudem.

Ouinus. na. nū. qđ ex oue ē. vt pellis ouina a quo ouillus. la. lū.

Ouillus. a. um. Ply. li. xii. Quin et ouillo fimo vti qñ aliud b;g beferet. diminutiuum est ab ouinus.

Ouile. locus in quo oues morari solent.

Ouiaria. g. ouium multitudo. Carr. in prologo lib. ii. de reruf. quod eo facilius faciam qđ et ipse pecuniaris bumī grandes in apulia ouarias: et reatino equarias.

Ouarius. a. um. possessiuū ab oue deriuatū. Lol. li. viii. Et quis de ouarico satis dictū est: ad caprinū pecus nunc reuertar.

Ouicula diminutiuum significat paruam ouem.

Ouum ab ooy. interposita. u. euphonię causa.

Ouo. as. letor. et letitia vociferādo senca: edo demōstro. Liu. lib. i. Romani ouantes ac gratulantes. Doxtium accipiunt eo maior cum gaudio quo prope metum res fuerat.

Ouatio: vt est ab ouo. as. sigt puū triūphū que faciebāt ouātes qđ nō in curru s; pedes ouali corona redētes ex pugnam cū bellū nō erat indictū: vel sine sanguine s̄ctum. Ab obe gaudētiū interiectione: vt sit ouatio qñ obatio. Iuue. Satur est cū picit Hora. obe bacche. Uel a voce militū que fiebat geminata. oo. littera p interpositionē. u. euphonię cā. Utantes ab ouū sit sigt tēpus quo gallinę oua faciūt vt vernatio melatio pullatio. Ply. Lerta luna capiendum censent tanq; congruere ouationem et serpentium humani sit arbitrij.

Ouatus. a. um. qđ est in similitudine oui factū. Ply. Alise turbina tio pyri: alius ouata spēs cen maloz aliqbus. Dinc onatū aux ouo auratū qñ oui albo antea illinito gra ac marmorea auri et argēti laminis decorent. Nec obstat qđ ouū hēat primā lō gā. Pleraq; enī deriuatiua p̄mitioz nāz nō seruat. Perit. Dinc illud subijt auro sacras qđ ouato perducis facias. Hoc Ply. li. xix. v. de marmorib; loquēs inuenere vñ cū inq̄t. Ut ouatus eēt numidicus vt purpura distingueref sinadicus. Nōnulli ouatū aurū dici aunt: ouatiōe victoriaz qñitū: vel ingens et copiosum quantum ouationibus comperatur.

Oualis et hoc ouale: quod ad ouationes pertinet: vt Oualis corona que ex myrto fiebat.

Oxus. amnis ortus i lacu oria vt inq̄t Ptol. sine Oro vt Soli.

Orys. masculini generis et ory. neutri indeclinabile acutum cū tum et veloz significat. Oros neutri generis siue oreos acetum orys. idis pro vase acci.

Orya. grece. acutus accentus latine dicitur.

Orybapum: latine acetabulum. ab acetō habet pe. cot.